893/12

Den 29. maj 2012 blev i sag nr. 81.159:

xxxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte, at han den 22/12 2009 faldt ned ad trappen i sit hjem, hvorved han pådrog sig skade på skulderen. Selskabet har anerkendt ulykken og udbetalt klageren erstatning svarende til en méngrad på 5 %.

Klagerens socialrådgiver har i brev til selskabet af 22/6 2011 på klagerens vegne bl.a. anført:

> "[Klageren] er ikke tilfreds med jeres afgørelse, hvor I tilkender 5 % i ménerstatning.
>
> Han har store gener fra skulderen. Han tager fast smertestillende. Han har store problemer med at skifte gear, og ofte må han række indover og bruge venstre arm i stedet for. Vi har kikket på méntabellen, og vi mener ud fra funktionsattesten, at méngraden må være nærmere 10 % end 5 %.
>
> Det er korrekt, at [klageren] var førtidspensionist på skadestidspunktet. Han var ikke folkepensionist. Det blev han først som 67-årig.
>
> Samtidig arbejdede han som chauffør hos ... Transport, og op til ulykken havde han en årsløn på 57.000 kr.

Selskabet fastholdt deres afgørelse, og klageren har efterfølgende indbragt sagen for ankenævnet.

Selskabet har i brev af 24/10 2011 til nævnet om sagen bl.a. anført:

"Ved anmeldelse - modtaget af Alka Forsikring den 18. januar 2010 - anmeldte klager, at han var kommet til skade den 22. december 2009, da han faldt ned ad trappen i sit hjem. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 19. januar 2010, at skaden var dækket af forsikringen og såfremt der blev tale om et varigt mén på 5% eller derover ville der kunne udbetales erstatning. Selskabet bad samtidig klager om at tage kontakt omkring årsdagen for uheldet såfremt der var varige følger. Kopi vedlagt.

På foranledning af klagers henvendelse fremsendte Alka Forsikring ved brev af 8. februar 2011 funktionsattest til udfyldelse hos klagers læge.

Alka Forsikring modtog den 28. marts 2011 den udfyldte attest og forelagde sagen for selskabets lægekonsulent, som imidlertid ønskede yderligere oplysninger fra klagers læge.

Journal fra klagers læge blev modtaget den 26. april 2011 og sagen blev igen forelagt selskabets lægekonsulent. Denne udtalte, at det fremgik, at der var tale om smerter og nedsat bevægelighed svarende til Arbejdsskadestyrelsens méntabel punkt D.1.5.2. og Alka Forsikring udbetalte ved brev af 22. maj 2011 erstatning i overensstemmelse hermed. Kopi vedlagt.

Ved brev fra klagers fagforening 3F modtaget den 18. juli 2011 (dateret den 22. juni 2011) meddelte fagforeningen, at klager ikke var tilfreds med den trufne afgørelse - kopi vedlagt - og Alka Forsikring forelagde på ny sagen for selskabets lægekonsulent.

Lægekonsulenten fastholdt sin vurdering og Alka Forsikring meddelte ved brev af 15. august 2011, at 3Fs oplysninger ikke kunne føre til en ændret vurdering af sagen og fastholdt således at der ikke kunne udbetales yderligere erstatning. Kopi vedlagt.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Fastsættelsen af méngraden efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde, sker som bestemt i betingelsernes punkt 7.2.6. efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, og den praksis der i øvrigt er fastlagt af Arbejdsskadestyrelsen.

Vurderingen foretages af Alka Forsikrings lægekonsulenter på baggrund af sagens lægelige oplysninger. Méngraden fastsættes på baggrund af den medicinske invaliditet som ulykken har medført uden hensyn til skadelidtes erhverv og sociale forhold (herunder fritidsinteresser).

Det er alene de direkte følger af et dækningsberettiget ulykkestilfælde, der kan danne baggrund for erstatningsudbetaling på forsikringen.

Det fremgår således af forsikringsbetingelsernes afsnit 2.4, at enhver udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om udløsningen skyldes et ulykkestilfælde, ikke dækkes på forsikringen.

Af afsnit 2.5 fremgår det, at forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom ikke dækkes.

Endelig fremgår det af betingelsernes afsnit 7.2.8. at en i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse ikke giver ret til erstatning og ikke kan bevirke at méngraden fastsættes højere end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager søgte læge den 17. december 2009 efter 3 uger tidligere at være faldet ned fra et halmlæs. Lægen konstaterede normal bevægelighed og ingen mistanke om læsioner af hverken sener eller knogler. Klager søgte igen læge den 30. december 2009 med indeklemningstilfælde i højre skulder. Der er ingen oplysninger om et fald i hjemmet, hverken den 22. december eller anden dato.

Efterfølgende havde klager løbende kontakt til læge vedrørende indeklemningssymptomer og klager blev røntgenfotograferet den 25. marts 2010. Røntgen viste artroseforandringer i højre skulderled med reducerede pladsforhold.

Ved forundersøgelse den 8. februar 2011 bemærkedes fald i december 2009 som eventuel årsag til højresidige skuldersmerter samt artrose i AC (skulder/kraveben) leddet og lægens konklusion var indeklemningsgener på baggrund af større eller mindre cuff-læsion (senemanchetten omkring skulderleddet).

Af funktionsattesten fremgik det, at der var tale om nedsat bevægelighed i skulderleddet dels ved fremad og opadføring (140 grader) og dels ved udad og opadføring (90 grader) af skulderen medens bagudføring, udaddrejning og indaddrejning var normale. Der kunne ikke konstateres muskelsvind eller føleforstyrrelser og der fandtes normal håndtrykskraft. Der var ikke skurren i leddet og intet klinisk at påvise.

Af Arbejdsskadestyrelsens méntabel punkt D.1.5.3. fremgår det, at såfremt der - sammen med daglige belastningsudløste smerter - er tale om nedsat bevægelighed i skulderen for så vidt angår både frem-op og ud-op svarende til 90 grader svarer det til en méngrad på 10%.

For så vidt angår klagers gener er det alene ud-op bevægeligheden der er nedsat til 90 grader. Derudover er der som konstateret ved røntgenundersøgelse tale om artrose (slidgigt) forandringer i klagers skulder.

Alka Forsikrings lægekonsulent har vurderet, at de varige følger af ulykkestilfældet svarede til en méngrad på 5%. Dels var klagers gener ikke helt så omfattende som anført i méntabellens punkt D.1.5.3. dels er følger der har deres årsag i de bestående slidgigtforandringer med henvisning til betingelsernes afsnit 2.4, 2.5 og 7.2.8. ikke er dækningsberettigede på fritidsulykkesforsikringen.

Alka Forsikring finder med henvisning til de lægelige oplysninger ikke, at der er en sådan grad af tvivl om spørgsmålet, at selskabet finder anledning til at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Såfremt klager ønsker vurderingen foretaget af Arbejdsskadestyrelsen, kan dette imidlertid ske i henhold til betingelsernes afsnit 7.3.

Det fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes afsnit 14.1.1., at såfremt man er uenig med selskabet om méngradens størrelse kan klagen forelægges Arbejdsskadestyrelsen gennem Alka.

Klager må i givet fald betale det af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte gebyr for forelæggelsen (pt. 4.900 kr.). Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter - både klager og selskabet.

Fastsætter Arbejdsskadestyrelsen en højere méngrad end Alka Forsikrings lægekonsulent refunderer selskabet det indbetalte gebyr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE**

...

2.4 Enhver udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om udløsningen skyldes et ulykkestilfælde.

2.5 Forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende sygdom eller tilfældig tilstødende sygdom."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder, at en méngrad på mere end 5 % som følge af ulykkestilfældet ikke er bevist i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således, at der ikke er tilvejebragt grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere ménerstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson